

Slags Mennesker kan blive anbragt under saadanne Forhold, at de ikke lider derunder.

Til Slut vil jeg gerne fremsætte et Par politiske Bemærkninger. Fra flere Sider indenfor Partiet Venstre har det været udtalt, at man vilde være et selvstændigt Parti, der vilde arbejde efter rene Linier og ikke være bundet til nogen Side. Det kan jo være meget rigtigt, at hvert Parti gaar ene i Kampen, men jeg har dog den Opfattelse, at skal det lykkes at komme af med det socialdemokratiske Ministerium, hvad jeg af mange Grunde ønsker maa ske saa snart som muligt, kan det kun ske ved, at Venstre og det konservative Folkeparti samarbejder. Og skal de to Hære slaas hver for sig, maa de have samme Front. Det er ganske klart, at det kan ikke hjælpe, at man mener, at man er sig selv nok; saa kommer Kampen til at staa paa et forkert Grundlag, og saa er jeg bange for, at vi taber.

Det var maaske noget af dette, at Venstre vilde være sig selv nok, der gjorde, at Landstingsvalget i Aalborg fik det Udfald, det fik, idet der dør var en meget ringe Forhandlingsvillie til Stede fra Venstres Side; havde det ikke været Tilfældet, kunde Venstre let have faaet fuld Kvotient til alle sine Kandidater, og saa havde det ikke gjort saa meget, om der var blevet en Mand eller to væk. Jeg har set udtalt i Venstreblade, at det er de Konservatives Skyld, at Valget i Aalborg fik det Udfald, det fik. Det maa jeg bestemt tilbagevise. Vi gjorde vor Pligt for at svække Radikale og Socialdemokrater saa meget, vi kunde; at det ikke lykkedes for os, er en anden Sag, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, det har været debatteret saa meget — men at det ikke er de Konservatives Skyld, det tror jeg man kan være klar over. Men at Mandaterne henholdsvis til de Konservative og Venstre paa den ene Side og de Radikale og Socialdemokraterne paa den anden Side ikke blev fordelt efter Stemmetallene, det er der vist ingen, der vil benægte. At der skete et lille Uheld, er en Sag for sig. Der forekommer mig — trods det jeg nu ved, at Valget er godkendt i Landstinget —, at være noget forkert i, at en saadan Tilfældighed kan forandre Mandatfordelingen. Hvorvidt der kan tages Forholdsregler mod saadanne Tilfældigheder, ved jeg ikke; men saa meget er klart, at det Antal Mandater, de Radikale har, det har de ikke i Kraft af deres Stemmer ude i Befolkningen, og saadan burde det dog helst være.

Der er megen Splittelse og megen

Kamp for Tiden rundt omkring i vort Land. Jeg vil gerne udtale, at jeg vil haabe, der endnu her i Landet maa være saa meget Sammenhold og saa lidt Partisind, at de Dele af Folket, der selv ønsker, at vort Land skal bestaa som selvstændig og uafhængig Stat, maa kunne finde hinanden for at hindre den Vanære, at vort Land lægges blot overfor et hvilket som helst Overfald udefra, saa at man kan befrygte, at det udslettes af Staternes Tal eller bliver en Stat, der nedsænkes i anden, tredje eller fjerde Rangklasse.

Heilesen: I Rigsdagssamlingen 1921—22, ligesom i øvrigt i Forbigaaende ved anden Lejlighed, foreslog jeg i en Tale, der findes i Folketingstidenden for Samlingen 1921—22 Sp. 8228—30, under Henvi- sning til den i det engelske Underhus, i det franske Deputeretkammer og i andre Parla- menter gældende Ordning, en Reform af Finanslovdebatten, derved at man gennem en Tilpasning af de saakaldte Spørgetimer udskilte af den almindelige politiske og øko- nomiske Debat de Spørgsmaal, der knyttes til denne, fordi der ikke er nogen anden Lej- lighed til at bringe dem frem her i Tinget, skønt de ikke sjældent turde være adskil- ligt mere virkelig betydende end mange af de Spørgsmaal, der bringes frem i den alminde- lige politiske Debat. Der blev den Gang af Udvalget for Forretningsordenen svaret mig, at Udvalget enstemmig maatte afvise denne Tanke. Nu har her under Debatten adskillige Medlemmer, saaledes de ærede Medlemmer Hr. Ipsen, Hr. Moltesen og Hr. Holger Andersen, rejst det samme Spørgsmaal. Dette giver mig ogsaa under Hensyn til den Talerliste, vi har tilbage for Finanslovdebatten, Anledning til at hen- stille til Udvalget for Forretningsordenen paa ny at tage dette Spørgsmaal op til Over- vejelse og Prøvelse. Og skulde Resultatet af Udvalgets Overvejelse blive det samme som sidst, er Tiden maaske inde til at over- veje, om det ikke ad anden Vej bør forsøges gennem et bestemt Forslag af faa en Af- gørelse her i Tinget af, om dette, der nu staa- er overfor Drøftelsen af store Reformspørgs- maal for Landet, virkelig i alt Fald paa dette Punkt savner Evne og Villie til at gennem- føre de Reformen af Tingets Arbejdsform, der synes paakrævet ogsaa af Hensyn til Tinget selv.

Den 28. Juli i Aar fandt der i det nor- ske Storting en Forhandling Sted af den største Interesse især for den Landsdel, til hvis Repræsentanter jeg hører. Der be- handles nemlig en Interpellation om Op-